

foc i lloc

La gent gran denuncia

Cal, doncs, indagar el que està vivint la gent gran

DELFI **ROCA**



El president de la Federació de la Gent Gran, el senyor Simó Duró, ha alertat de diversos casos en els quals persones que han estat contribuïnt, religiosament als seus plans de pensions, han vist frustrades les seves expectatives en arribar a l'edat de la jubilació. Si tenim en compte la discreció amb què es porten aquestes coses de la banca, és del tot normal pensar que aquesta situació pugui afectar més persones. Esperem, doncs, que la denúncia pública feta per Duró sigui secundada per totes les persones afectades. És la força de la gent. Salvant les distàncies, ha estat la reacció de denúncia en cadena de les dones abusades sexualment a la meca del cinema, el que ha permès esclatar el furóncol de l'assetjament sexual a actrius joves, models i empleades de Hollywood. Cal, doncs, per dignitat, indagar el que està vivint la gent gran i quins són aquests problemes amb les assegurances de jubilació d'algunes entitats bancàries. Per resoldre-ho i si cal castigar els culpables. Ens recorda aquell infaust escàndol de les preferents. No s'entén, però, que la banca addueixi que aquesta sigui una situació d'indisputabilitat. Parlant clar, voldria dir que per als bancs aquest punt

no es pot disputar, no es pot discutir, en definitiva, que no es pot tenir una discussió viable sobre aquest tema. Doncs mirin, jo penso tot el contrari. Ara que es parla tant de diàleg i de mediació, el que no podem, com a poble, és deixar de banda la gent gran. Si els bancs necessiten diners per augmentar els seus fons de garantia, per exemple, no podem permetre que això afecti els nostres pàdrins. Segur que deu haver-hi una solució per a tot això. Parlem-ne. Busquem-la. La gent gran no pot ser víctima d'un sistema econòmic, on els valors humans es quedin a la porta del món de les finances. M'agraden els pobles que tenen cura de la seva gent gran. Però no una cura asèptica, administrativa, institucional. M'agraden aquells pobles que consideren la gent gran com a part essencial i important. M'agrada que se'ls reconegui com a antecessors, com a depositants de la memòria, com a persones útils que són i han estat. Una cosa que he après de les abelles, és que al llarg de la seva curta vida realitzen diferents funcions, fet que permet prosperar a l'eixam. En cap moment la colònia les tracta com a inútils. Tampoc no fan mai nosa. Ni les miren d'amagar, quan es fan grans.